

بسم الله الرحمن الرحيم

سفر اردوغان به افريقا؛ برای تحقق منافع امريکا!

(ترجمه)

رجب طيب اردوغان رئيس جمهور تركيه در خلال روزهای ۲۴-۲۷ ماه دسمبر ۲۰۱۷م به کشورهای سوډان، چاد و تونس سفر کرد و درین سفر، چندین توافق نامه اقتصادی و تجاری را امضاء کرد. در سه سال گذشته، اردوغان بیش از ده دیدار از کشورهای افريقائی داشته که هربار اهداف اساسی وی عبارت از: مستحکم ساختن حضورِ تركيه در افريقا، سهم شدن در گسترش نفوذ امريکا به ضدِ نفوذ اروپا در قارهٔ سرسبز افريقا و رقابت کردن با کشورهای منطقوی فعال در افريقای غصب شده، می باشد. شاید مهم ترین اهداف اردوغان رقابت با کشور امارات عربی باشد، که با حمایت انگلیس در افريقا جای پای ایجاد کرده است؛ پس اردوغان سعی دارد تا طی یک مسابقهٔ اقتصادی جهانی، تركيه را به بازارِ تشنهٔ اجناس و خدمات افريقا وارد ساخته و سپس به بهانهٔ فعالیت های اقتصادی مداخله سیاسی نماید.

طی این دیدار، چندین موافقت‌نامه نظامی و اقتصادی با سودان امضاء گردید؛ به یژه امضای موافقت‌نامه "بازسازی آثار جزیره و بندر سواکین" که آغازگر رقابت بندرسازی با کشورهای رقیب محسوب می‌گردد، که در سواحل افریقا پایگاه بحری ساخته‌اند؛ بخصوص کشور امارات که در لیبیا، سومالیا و یمن چندین بندرگاه ساخته است.

ترکیه طی این رقابت گرم، نیروی اقتصادی روبه‌رشد خود را شبیه چین، جاپان، دولت یهود، امارات و غیره کشورهای استعماری بزرگ وارد بازار و فضای سیاسی افریقا ساخت. طی دیدار کنونی از سودان نزدیک به ۱۵۰ کارمند دولتی، وی را همراهی می‌کردند. در این دیدار ۱۳ موافقت‌نامه اقتصادی، فرهنگی، زراعتی، مالی و راه‌سازی امضاء گردید. پس از این سفر، حجم شراکت تجارتي ترکیه و سودان از ۵۰۰ میلیون دالر الی یک میلیارد دالر رسید و در آینده نزدیک قرار است تا ۱۰ میلیارد دالر برسد.

حجم صادرات ترکیه به این سه کشور (سودان، چاد و تونس) الی ۶,۲ میلیارد دالر افزایش یافته که تقریباً در سال‌های اخیر ۲۹ درصد سرعت داشت، که حجم صادرات ترکیه به تونس ۴,۳ درصد، به سودان ۱,۷ درصد و به کشور چاد ۷۸ میلیون دالر، افزایش داشته است. اهداف اقتصادی و تجارتي‌ای که تلاش دارند تا طی این سفرها و توافق‌نامه‌ها امضاء نمایند؛ شکی نیست که شامل رقابت‌های استعماری است که کشورهای منطقی و محلی؛ مانند: ترکیه و امارات، آله دست نفوذ کشورهای استعماری بزرگ قرار می‌گیرند.

پس اردوغان طی سفرهایش، تلاش دارد تا نظام‌های مزدور و تابع امریکا؛ مانند حکومت عمر البشیر در سودان را که جنگ‌های داخلی و دسیسه‌های خارجی خرابش ساخته است، حمایت نماید؛ چون این دولت‌های تباه شده به پشتیبانی ضرورت دارند تا حکومت آن‌ها از سقوط نجات یابد. شاید امریکا بهترین وسیله یاری به دولت فرسوده سودان، ایجاد رابطه قوی به دولت تابع خود ترکیه را بداند.

در تونس، امریکا نیاز دارد تا نفوذ تازه نفس خود را در مقابل نفوذ انگلیس و فرانسه که بر لیبیا سیطره دارند، تقویت بخشد؛ پس اردوغان بهترین وسیله است که امریکا نفوذ خود را با ارایه خدمات اقتصادی فراوان، که انگلیس و فرانسه از اعطای آن عاجز هستند، تقویت می‌بخشد. اما در چاد، امریکا سعی دارد تا توسط اردوغان از اقتصاد روبه‌رشد ترکیه بهره‌برداری کرده و در برابر نفوذ فرانسه رقابت نماید؛ چون فرانسه از منابع چاد استفاد می‌کند؛ ولی

در مصارف آن بخل ورزیده و از منابع چاد ضروریات مردم آن جا را تکافو نمی کند؛ پس ترکیه یگانه کشوری است که امریکا از آن در مقابل فرانسه استفاده می نماید.

سیاست اداره ترامپ چنین است که برای استحکام نفوذ خود در میدان رقابت، اکثراً به نیابت از امریکا از مزدوران منطقوی خود استفاده می کند؛ چنانچه در تونس و چاد از اردوغان استفاده می کند که اسلوب دیپلوماتیک وی (استفاده دیگران برای ترسیخ منافع امریکا)، مصرف کم و نتیجه بهتر را برای اداره ترامپ داده است.

اردوغان پس از پیروزی در مقابل رقبای نظامی تابع انگلیس به ماشین سیاست امریکا مبدل شده است و آرزو دارد تا ابد در قدرت بماند؛ ازین جهت اردوغان از جمله مزدوران، قوی ترین فردی است که امریکا در امور منطقوی بالای آن اعتماد دارد. اردوغان در تناسب با السیسی و ملک سلمان، مقبولیت منطقوی خوبی دارد؛ چون وی دارای شخصیتی است که دیگر مزدوران مانند السیسی و سلمان فاقد آن اند؛ ازین جهت استخدام وی در مقابل رقابت های منطقوی کاری پرثمر است.

ولی موقف های اخیر اردوغان در قبال سوریه و فلسطین و نقش وی در ناکام سازی انقلاب شام و همراهی وی با طغاة عصر، نزد عام و خاص امت افشاء گردید. تلاش های نمایشی وی برای فلسطین جز شعار میان خالی چیزی نماند. این موقف گیری های رسوا کننده وی، روزی نزد همه گان افشاء و نفوذ کاذبانه مردمی اش از بین خواهد رفت؛ و سپس به همه معلوم خواهد شد که وی یکی از مزدوران و مهره اصلی استعمار امریکا در منطقه است که در مقابل قضایای داغ امت جز شعار و سخنان میان خالی چیزی ندارد.

نویسند: احمد اخطوانی

۱۶ ربیع الثانی ۱۴۳۹ هـ. ق

۳ جنوری ۲۰۱۸ م